Preu de suscripció: 2'50 ptes. l'any. Un número: 10 cts.

EMPORIÓN

PERIÓDIC QUINZENAL

Redacció i Administració: Ateneu Montgrí

Any II | TORROELLA DE MONTGRÍ 24 de Desembre de 1916 | Núm. 48

DE LA TERRA

ASPECTES

CLARORS

Amb motiu del «Curset d'Agricultura» organitzat a Torroella per la nostra Diputació, hem pensat en lo que ell pugui representar pel desvetllament de la somorta vida que anima als nostres pagesos adormits en la més enervadora de les rutines.

L'indiferencia, filla d'aquell fatídic *anar tirant* s'ha apoderat de la nostra classe agricultora en ta intensitat i forma, que la fa desmereixer en gran extrem, no sols al mirar al progrés que passa a son costat portant una renovació a tota cosa viva, sino que l'incapacita per a fer més profitós i remuneratiu el seu treball, en perjudici directa de la seva prosperitat social i económica.

Contra aquesta *indiferencia* que es en definitiva *ignorancia* i *pessimisme*, el nostre bon pagés no te armes per a combátre-hi i sols un gran caudal de voluntat i esforç el lliure de caure completament vençut.

Es una lluita desigual: per una part tots els atavismes, tots els *partis pois* l'ambient anticuat, la falta de preparació técnic-teórica, la carencia dels ments per a adquirir-ho per si propi.

Per altre part hi ha, un afany lloable de millora económica, una santa ambició de benestar, l'amor a la familia, l'exemple dels homes honrats i dignes.

S'entaula fortissima la lluita, soi, amb la seva sola voluntat batalla el nostra bon pagés, i redobla els seus esforços roba hores al son i es avar del platxeri.

I malgrat tants esforços i tants sacrificis, no pod veure mai definida la seva situació, i entre privacions i retallades, viu, i passa la vida.

Llástima de voluntat que no sigui mes amparada i dirigida! Ella es prou per a obrar el miracle, per poc que se l'ajudi i estimuli.

Ajuda i estimul, direcció i guía, es donc lo que falta, i aixó ho donen precisament el «Curset de Agricultura.»

L'ajuda del saber, de l'ensenyança, desfadora dels motllos vells, enquilosats, anacrónics; guía sapientíssima de l'ignorancia; directora de la voluntat més i millor aplicada.

L'estímul del exemple, de la realitat que es palpa amb els *camps d'experimentació*, estimul dels resultats que obté l'altre, el vei, amb les seves probatures, amb les rectificacions en el correu dels camps.

Aixó faltava; ara ja ho tenim, encara que sigui en els seus inicis.

Per a els nostres agricultors ha alborejat un dia nou, un dia nou de clarors de celistia.

Es el primer pas, al que n'han de seguir d'altres; el caliu será recollit pel nostre «Sindicat Agrícol» que no per callar vol dir que no serveixi per res.

Agricultor de Torroella i sa comarca: la cultura agrícola es la teva salvació; si d'ella t'ampares, tindrás entre totes les terres catalanes un reialme.

Una voluntat de ferro com la teva, millor i ben dirigida, ho pod tot.

PONS

■ ■ ■ ■ ■

PREJUDICIS FORASTERS

L'ESTIGMA DELS FILISTEUS

Per una inversió de valors, per una aberració de judici que únicament la persistencia secular de influencies forasteres ha pogut fer arrelar a Catalunya, també gran part de nostre poble si está enamorada de les belleses de la imprevisió i del desordre, del do ç vagar, de la manca de disciplina individual i social.

Hi troba un atractiu especial (snobisme pur) en la solució de conflictes que la falta de voluntat i d'organització congria, i els que, a desenrotllar-se séria i normalment nostres activitats, no s'haurien ni plantejat.

Troba que fa *chic* el descuidar-se dels encárrecs, adhuc els mes importants, i que aixó dona categoría de personatje al qui la multitut d'afers abruma, i a qui deu concedir-se, en justicia, un marge de distracció.

Troba que fa gran l'arrivar tard als llocs, indicant que les moltes ocupacions l'han retingut massa temps, o que no dona una importancia major a quasi res.

Te a gloria el predicar i el practicar un excepcicisme teóric i práctic fácil i vulgarissim, que l'habilita per a no fer res, i li dona peu per a criticar-ho tot.

No posa en cap empresa, sobre tot en les del ordre polític i social, aquella acurada preparació abans, aquella conciençuda execució durant, i aquella estoica serenitat després, que son garantia de éxit quasi sempre, o, al menys, fonament sempre de pau i de quietut en nostra conciencia que no te res que titllar-nos si hem fet lo que hem pogut.

Molta gent de la Iberia la desprecia, i te a gloria el despreciar-la la técnica. Judica encara per engendradores úniques de noblesa «las armas y las letras». Per ell encara l'industrialisme no ha vingut al mon, creant un patriciat plebeu i una plebs patricia, i la agricultura i la remadería no han arribat a ser ciencies utilitaries, complicadíssimes a voltes, sinó els entreteniments primitius de Cain i Abel. El despreci amb que mira al *mercachifle* revela tota una psicología social.

I això, tot això, no son mes que sintomes del mal (jo crec que avui, mes que mai, es un mal) que indicaba al principi: la superficialitat, el «dilletantisme», el triomf subjectiu de la anarquía, contra la necessitat de la intervenció i domini persistent i acurat de cada individuu sobre sí i sobre totes ses potencies, i sentits i accions.

Res se crea de nou i res se perd en el mon de la materia i de la força, diu la ciencia moderna.

Res, cap acte es indiferent, concretament mirat, diu la sana moral.

Res, ni un home, ni un pam de terreny deixen de tenir el seu valor en la economía pública, diuen els governants.

Res, ni un pensament, ni un instant perdut o aprofitat deixa de tenir trascendencia en el viurer d'un home, diu la recta raó.

Davant d'aquestes afirmacions, ben certes en veritat, la imprevisió encara, i el dolç vagar, i l'esperar-ho tot del Govern, i el jugar a la «loteria Nacional» en tot Espanya, sens exceptuar ¡ai! Catalunya.

Davant de tot això l'anomenar a qui posa un esforç continuat, i acurat i pacient, i seriós, i reglamentat, al servei d'un ideal, per lograr un objectiu, l'anomenar-lo, despectivament, *filisteu*.

Es hora, tant mateix, de que el mot desaparegui.

Es hora, tant mateix, de que desaparegui el prejudici que ha inventat el mot.

A Catalunya no tenim, per això fré, mes que treurer-nos de sobre el llevat de forasterisme que en això, com en tantes coses, ens desdibuixa! perverteix. Treguem-la aquesta influencia forastera, que la tradició de Catalunya es de treball, de pacient, de acurat, de disciplinat treball.

Recordem els inicis de la riquesa catalana, a la que, en terrer arid i poc grat, sense estrépit ni gloria vana, pero de faisó permanent i durable, va posar els fonaments nostra admirable classe menestrala, i nostre incomparable terraçá.

Apliquem a nostres empreses d'ordre particular, com també a les del ordre social i polític, un treball intens, i continuat, i disciplinat; i esperem en ell.

Si per això quatre intelectualistes abúlics i sense sentit comú vos diuen *filisteus*, no importa. Siguem amb la tradició catalana, *filisteus*.

JORDI CATALÁ

■ ■ ■ ■ ■

DEL ATENEU EMPORDANÉS DE BARCELONA

Hem rebut un atentíssim ofici de la Junta Directiva del Ateneu Empordanés de Barcelona que'ns complavem en publicar per a satisfacció de les entussiastes senyores i senyoretes que amb tan entussiasme contribuiren a la sotscripció per a adquirir la senyera de dita entitat.

ATENEU EMPORDANES
Carrer del Pi, 11
BARCELONA

La Junta de la meva presidencia s'ha enterat amb verdadera satisfacció dels números 45 i 46, del ilustrat periódic **Emporión** en los que va insert un article amb la capsalera «La Senyera del Atenéu Empordanés», fent hermosa i patriótique crida a les dames i damiseles de l'antiga i senyorial Torroella, estimulant a que sigui un fet l'ideal d'aquesta Entitat per adquirir la Senyera símbol de nostra hermosa Regió, per poguer acoblár-nos-hi tots els fills de l'anyorada Empories.

L'altre nombre ens dona una mostra ben palesa del franc i encoratjador entussiasme de les empordaneses torroellenques, que com les d'altres pobles han respost amatentes a nostres patriótiques aspiracions.

Molt ens plau testimoniar a V. que Torroella i el dignissim President del «Ateneu Montgrí» ánima noble i entussiasta de les finalitats de nostres Estatuts, están identificats en lo que aquest «Ateneu» aspira assolir en profit i millora de la volguda Comarca, terra de llibertat, segons espressió sincera del mai prou plorat Maragall.

Rebi senyor President, pel seu valiós concurs, les mercés mes corals de nostra Entitat, fent-les estensives al «Ateneu Montgrí», i a les entussiastes empordaneses, que tant espléndidament han contribuit a que poguem en son dia enlairar l'Ensenya de la Patria, en el Cap i Casal de Catalunya, i en jorns no llunyans en escursions per eixa volguda Vila.

Visqui Senyor molts anys en profit de l'Empordá i honra de la cultura patria.

Barcelona 6 Desembre 1916.

Eusebi Fina Girbau, *President*.—J. Catanvez, *Secretari*.

Sr. D. Pere Blasi, *President de l'«Ateneu Montgrí» de Torroella de Montgrí*.

Nit de feresa

La nit es negra, xafogosa i muda.
Una angoixa mortal
palpita en el jardí. — Feixucs els núvols
emmortallen l' espai.

Ni un halé d'aire! ni un estel!... La terra
fa baf de tempestat.
El vell jardí no dorm; arbres i plantes
s'adrecen esverats.

Sols resonen mos passos en l'arena
que cruix carrisquejant;
i al traspassar les branques m'esgarrapen
com volent-me aturar.

El lligabosc ses espirals florides
entrelliga al meu braç;
i em toquen amb ses fulles, com dits trémols
les palmes cimbrejant.

Fins l'aranya, perduda en les tenebres,
extén de part a part
del caminal ombriu, fils invisibles
per entravar mon pas.

Tot té por, tot tremola, tot suspira;
tot me diu baix, molt baix:
«No 'ns deixis sols! la nit es negra!... Queda-t!..
No es cert que 't quedarás?»

Nit de pluja

Com salten, com dringuen
les gotes de pluja!
Com dringuen i salten
damunt de les fulles!

No son gotes d'aigua
les gotes de pluja,
son coses que canten,
que alegren i punyen;
son flors que acaronen,
son versos, son música.

Son versos que parlen
de somnis que fugen,
d'esperances mortes,
d'ilusions perdudes.

Son notes que canten
les joies més pures,
les penes més fondes,
les hores més llunyes.

. . . . . .

Son fades benéfiques
les gotes de pluja
que dringuen i salten
damunt de les fulles.

Nit d' insomni

Ignoro quin'hora es. Sols se que glaça
que encara es negra nit
i que xiula i rugeix ls tramontana:
Ah, que bé s'está al llit!

La campaneta del convent més próxim,
amb compás somnolent
va tocant... a matines, tal vegada,
entre 'ls rugits del vent.

Amb els ulls aclucats me sembla veure
les monges mentrestant
abandonar el llit i a les palpentes
baixá al chor badallant;

I en la gran gelador de la nau vuida
cantar, en mal llatí
—i amb veu de nas—per fer-se així agradables
al Deu principi i fí;

al Creador que fa milions de segles
creá milions de mons
amb tants milions de sers... perque's devorin
amb altres tants milions.

APELES MESTRES.

■ ■ ■ ■ ■

• ECOS •

MOLTES coses moren per l'abús que's fa d'elles. Així aquell ball, que havía de regenerar Torroella, que va portar una revolució sarauista, i feu mourer a tanta gent, el famós Skating, ha deixat de ballar se, es a dir que ha mort per l'abús.

Per una temporada absorví, aquest ball, la atenció de tothom i fou el tema de les converses i així ha mort olvidat, com moren totes les coses que s'agafen amb massa fúria.

DEL MOMENT

EL NUNCI

Entre les curiositats torroellenques que'l nostre «Juny» va deixar de comentar en la seva «Varia», hi ha la dels pregons, que's presta a deliciosos encar que inofensius comentaris.

Els pregons oficials o millor dit, tots els que's fan en la llengua d'en Quevedo, son curiosos perque la seva lectura, des del pregoner fins a la vella analfabeta que se l'escolta, pintant un moment genuí de l'ánima popular, un d'aquells moments interessants pel psicóleg o pel folklorista simplement. Fixém-nos-hi.

El pregoner acostuma a venir amb un pas estudiat que ja no sol pressagiar res de bó. Arribat a la cantonada calcula amb esguard rápid el centre exácte, s'hi sitúa matemáticament adoptant una *pose* tant autoritaria que sembla que vulgui dir:—Ja vos arreglaré. Es treu la trompeta de sota el braç i fereix seguidament les orelles un estrident *tatarará*. S'esbatanen finestres i balcons, la gent treu el cap, els bailets tot fent ballar la baldufa, se agombolen a l'entorn del pregoner i aquest, mitjançant una rápida llambregada per sospesar la cantitat i calitat d'auditori, comença amb veu rogallosa: *Don Fulano de Tal i de Tal, Alcalde Constitucional de Torroella de Montgrí; hago saber* (aquest *hago saber* ve a ésser una mena de *ordeno y mnndo* en el que el pregoner s'hi passeja, es a dir, que ho recalca, *vamos*). I després d'aquest preámbul indispensable, sol començar-se invariablement: *En virtud de la disposición tal, del reglamento cual, y de conformidad* amb etzétera, i *considerando* que etzétera, *por lo tanto* etzétera i etzétera, i per aquest seguit va citant un enfarfec de legalitats, per dir a l'últim als veins que tinguin cuidado a treure els fems de casa seva o be que tal día es donarán boles als goços.

«La nostra bona gent
que es tant pacient»

(com diuen uns versos originals d'un poeta novell i florit que aviat donarem a coneixer), escolta el bándol sense capficar-s'hi deixant que'l pregoner el vagi descapdellant a tall de lletanía franciscana.

I quan ha acabat, allavors sorgeix, fatídica, l'empipadora pregunta:

—¿Qué heu cridat?

—La contribució, (per exemple) respon sorrut el pregoner tot marxant malhumorat de que després de tant escarrassar-se no l'hagin entés.

I n'hi ha per enfadar-se de debó. ¡Llástima de borradors embrutats per redactar el pregó; llástima de consultes al diccionari i de polidesa en copiar-lo amb bona lletra, i cuidant que les *hh* estiguin exactament al lloc que'ls correspon; llástima de *pose* i declamació al llegir-lo!

Veieu si no fora millor que tots els pregons se fessin objectivament, com se fa amb els no oficials o sigui després del crónic *tatarará* dir el motiu:

«Ball a tal lloc».

«Qui tingui mal de queixal, a tal banda».

Aixis concisament, cla i catalá, prescindint dels naturals destorbs de preámbuls inútils i sobretot d'usar una llengua que no es la nostra, coses que fan que tothom es quedi *in albis*, se lograría un estalvi apreciable de temps, de malgastament d'inteligencia i se compliría el primordial fi dels pregons o sigui de que fossin entesos, que es per lo que en bona lógica cal suposar que son fets.

Es una qüestió de bon sentit que la brindem a la primera autoritat popular de Torroella.

KIK.

■ ■ ■ ■ ■

CURSET D' AGRICULTURA

Amb un éxit en veritat superior a totes les esperances concebudes, ha donat principi el Curset de Agricultura a cárrec de l'Escola Superior d'Agricultura patrocinat per l'Ajuntament i totes les entitats de Torroella i subvencionat per la Diputació de Girona.

Les Conferencies d'aquests díes estan a cárrec del professor de Zootecnia de l'Escola D. M. Rosell i Vilá qui amb una competencia extraordinaria i eloquent, ha desenrotllat els següents temes:

PRIMERA CONFERENCIA

Estadística i economía
Importancia de la Ramadería

La Ramadería mundial. Paisos de Ramadería extensiva i paisos de Ramadería intensiva. Estadística i valoració. Evolució de la Ramadería. Estat actual. Comparació de la Ramadería amb les demés riqueses agrícoles i industrials de Catalunya.

El consum i la producció catalana. Importacions i exportacions. Les industries derivades dels animals.

Plantejament del problema zootécnic. La Ramadería en la masia. La Ramadería com industria independent de l'Agricultura.

De les aptituts personals del remader.

SEGONA CONFERENCIA

Anatomía i Fisiología del bestiar

Els animals son com unes máquines. Estudi de les parts de que es composen.

Funcionament de la máquina animal. Aparell digestiu i digestió dels animals. Aparell circulatori i circulació de la sang. Aparell respiratori i la respiració. Aparell urinari i fenómens d'excreció. Aparell genial i generació. Aparells dels sentits, sis-

tema nerviós i son funcionament. Aparell de locomoció (ossos, articulacions, tendons i músculs) i estudi de les marxes. La pell, els pels i els pelatjes.

TERCERA CONFERENCIA

Alimentació del bestiar

Aliments. Composició química dels aliments. Poder que desempenya en l'alimentació cada una de les parts de que está compost un aliment.

Digestibilitat dels aliments. Valor nutritiu dels aliments. Condiments. Begudes.

Ració. Els métodes de raccionament.

Efectes de l'alimentació. Animals tardans. Animals avençats o precoces.

Importancia económica de l'alimentació.

Práctiques sobre racionament de bestiar

QUARTA CONFERENCIA

La cria i la producció de la carn

Fecundació i esterilitat.

De les famelles prenyades. Higiene i régimen alimentici. Cuidados durant la gestació i part.

Els nadons. Atencions que se'ls ha de tenir. Alletament natural i alletament artificial. Desalletament.

Engreixament. La creixença i la formació de greix. Higiene i alimentació dels animals joves. Engreixament de animals adultes. Raccions convenients. Com se coneix que un animal es prou gras i límit del engreixament.

Práctiques sobre corácter especial dels animals

QUINTA CONFERENCIA

Estudi de la Ramaderia de la Comarca

Bestiar de peu rodó. L'especie cavallar. El cavall artiller o agrícola.

L'especie asinal. Les burres i els eugarans.

El muls i mules.

Bestiar de peu forçat, Els bóvids de funcions mixtes; llet i treball; treball i carn.

Els bóvids o bestiar de llana.

Els porcs. Remarques sobre les races i sobre la alimentació.

Projeccions

Práctiques de fabricació de formatges

A cada conferencia han sigut projectades interessants demostracions de les materies tractades.

Per donar una idea del éxit d'aquest Curset, cal solament dir que cada día s'inscriuen nous alumnes. El número d'aquests, divendres, arribava a 252 de teoría i 68 de práctiques, havent-hi forces de Verges, Bellcaire, etz., lo que prova el gran interés que'l Curset ha despertat.

En el número vinent seguirém parlant-ne extensament.

■ ■ ■ ■ ■

La festa dels Reis

S'apropa la Festa dels Reis.

Festa simpática quan la Caritat allarga els braços als petits infants desheredats, que sens ella veurien esvair-se l'encant d'una ilusió acaronada. No hem d'esforsar-nos en excitar els sentiments de les ánimes piadoses.

Pels infantons pobres, per l'amor de vostres fills i nets que gaudirán l'atractiu d'una simpática ficció, vos demanem una petita i espontánia contribució a l'hermosa festa que per a repartir juguets als nens pobres s'está organitzant.

NOTA. Sería convenient tenir recullits amb temps els donatius per a ordenar una ben justa distribució.

Les llistes de donants se troben en la Secretaría del Ateneu Montgrí.

■ ■ ■ ■ ■

ASSOCIACIO PROTECTORA DE L' ENSENYANÇA CATALANA

Aquesta patriotica Associació que patrocina el «V Concurs Nacional d' Historia de Catalunya» que deu celebrarse a Girona en 1917, per medi de la Comissió Executiva, nomenada en l' Assamblea preparatoria, ha començat els treballs d' organització per a portar-lo a terme amb un éxit ja casi assegurat.

En la reunió passada, es doná lectura del Cartell amb que deu regir-se dit «Concurs», i a la formació de la Comissió cooperadora que estará integrada per els directors de tots els periódics de la ciutat i de fora, sense distinció de cap mena perque la «Protectora de l'Ensenyança Catalana» desitja que l' obra patriótica que está fent sigui apoiada, sigui obra de tots els catalans i no obra d'un partit determinat. Además, integrarán aquesta Comisssió les persones més sobressortints de totes les comarques gironines.

Apart d'aquesta, se formará la «Comissió Protectora» integrada per els directors dels centres docents, presidents de les principals entitats de fora, senadors, diputats a Corts i diputats provincials.

L'«Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana» al fer-ho aixís, al nomenar aquestes comissions creu un deure inexcusable donar-hi participació a tothom, perqué sia una obra verament patriótica, una obra de tots.

ELS "MONTGRINS" A SANT ANDREU DE PALOMAR

S'esperaven amb desig. Feia dies que per la barriada no es parlava d'altre cosa que de la cobla empordanesa, tothom estaba amb neguit d'escoltar-la i per fi el dissapte de nostra cap vuitada de festa major, arribaren i ens deixaren sentir una sardana que amb un moment se convertí el saló-concert en una rodona, com una plaça empordanesa. Acabaren; pero els xardorosos aplaudiments tingueren que fer-la repetir. Se formaren rotllos comentant l'artística execusió de «Els Montgrins», i no hi habia prous paraules per alabar-los. L'endemà es dongué una audició de sardanes com a festa regional, i el triomf fou gros; a cada sardana executada magistralment per nostres músics, s'engrandien d'éxit. No sé lo que 'm passaba; sentia an aquells moments la nostalgia de la terra empordanesa, i 'm semblaba recordar les cançonetes que la veu dolça de ma pobreta mare me cantaba quan jo era infantó.

I ara, de les impresions recullides aqui, no dec manifestar res mes sinó, que fins a reveurer.

FERRÁN SAYS

Barcelona

PUBLICACIONS REBUDES

ESTUDIS I MATERIALS.—*Vol. 1 «Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya»*

Aquest volum vé a ésser una ressenya especificada de la vida del Arxiu durant el finit curs de 1915-1916.

En ell es reprodueix el notable fascicle circular del Dr. T. Carreras i Artau sobre l'organització sistemática del Arxiu. S'inserta a continuació una ben escrita memoria ressenya dels treballs del curs pel Secretari del Arxiu, l'entussiasta folklorista en Josep M.ª Batista i Roca. En aquesta ressenya falaguerament optimista s'hi evidencia l'importancia que en aquest primer curs ha adquirit l'Arxiu amb la valúa dels materials aplegats, dels estudis realitzats, recerques, investigacions, conferencies i dels coratjosos plans a portar a la práctica entre ells el del Museu Etnográfic i Folkloric de Catalunya.

Conté també dit volum la Conferencia que sobre el Folklore Musical Hispá, doná a l'Arxiu l'eminent mestre Felip Pedrell amb una ben pensada resposta del docte catedrátic i Director del Arxiu, Tomás Carreras i Artau.

Es publiquen també els questionaris de la monumental obra del Corpus Paremiológic Catalá i del Folklore dels fenómens atmosférics sots la respectiva direcció d'en Sebastiá Farnés i d'en Josep M.ª Batisra i Roca; les instruccions de la Direcció pel bon funcionament del Arxiu; el Programa dels estudis i treballs per a 'l Curs 1916-1917; Sumari dels treballs del curs passat de l'ampliació d'Estudis de la Cátedra d'Etica; Bibliografía folklórica del Roselló per Carles Grando; Publicacions i Recerques inédites registrades; Intercanvi.

Aquest volum es una bella mostra de l'activitat i entussiasmes desplegats pels directors i col·laboradors, que fan pressagiar certament una intensa vida al «Arxiu d'Etnografía i Folklore de Catalunya».

J. P.

NOTICIES

«Emporión» desitja als socis del Ateneu, als suscriptors i amics en general, un bon Nadal i felis Any nou·

Home mort.—En la carretera de la resclosa fou trobat un home mort, que per les apariencies era un pobre mendicant. No duia cap document, per lo tant no ha pogut ésser identificat.

Baralles.—Dies passats per qüestions sense importancia se barallaren dos joves arrivant a les mans i causant-se ferides lleus.

Es lamentable que ocorrin encare fets d'aquesta naturalesa.

Casaments.—Dimecres dia 20 del corrent se celebrá en nostra iglesia parroquial el casament de la gentil senyoreta Lluisa Séculi amb el simpátic jove Octavi Dalmau.

Una nombrosa comitiva acompanyá als contraients que foren apadrinats pel metje D. Ramir Marqués.

Desposats i acompanyats foren obsequiats amb un espléndit banquet que 's celebrá al Hotel Espanya, demostrant-se una vegada més, l' acurat servei d'aquest establiment.

Els desposats sortiren en viatje de noces per a visitar diverses ciutats d'Espanya.

Nostre felicitació als pares i al nou matrimoni al que desitjem una lluna de mel eterna.

— Dies passats s'uniren en dolç llaç matrimonial nostre dilecte amic el conegut farmacéutic barceloní D. Joan Eugeni Sala amb l'encantadora i bellisima senyoreta gironina Dolors Màtas.

Rebin la gentil parella i llurs families l'expressió dels nostres bons desitjos per a fruir tota mena de felicitats.

De Societat.—Nostre distingit amic, el culte notari de Torroella D. Josep M.ª Gómez de Leon, passa per la immensa joia de veure's pare d'un hermós nen vingut al mon amb tota felicitat.

An el Sr. Gómez i distiugida esposa els felicitem per aquesta ventura.

Prec atés.—Copiém de *La Vanguardia*:

«Atenguent als desitjos del diputat senyor Fournier, el ministre de Foment ha disposat que's fassin per administració les obres del ramal de la carretera de Canapost a Serra per Ullastret, en la de Vulpellac a Pals, enviant-se fondos a la jefatura de Obres públiques de Girona per a el comensament de les obres.»

Això representa un gran triomf per a 'l nostre diputat, ja que ha conseguit per administració les obres d'un ramal, tenint en compte que la carretera mare, o sigui la de Vulpellac a Pals encare s'ha de fer.

Felicitém al nostre digníssim diputat.

Reforma.—Amb motiu de fer se la coberta de la branca i trobar-se aquesta sense aigua, ha estat objecte d'una important reforma, el safreig de la vila.

Es molt just que'l municipi se recordi, també, de les rentadores.

Goç rabiós.—La setmana passada un goç va mossegar a en Pere Gou qui va tenir que traslladar-se a Barcelona a l'Institut Antirrábic del doctor Ferrán.

Seria de desitjar que's prengués alguna mida contra les agressivitats dels goços, que d'un quant temps ença abunden d'una manera alarmant.

La vetllada d'avui.—Com se pod veurer, per el programa que insertém, avui celebra vetllada l'Ateneu. L'orfeó estrena dos peces, «Sota de l'olm» i «Patria nova». La secció dramática també hi colabora representant la parodia del «Mistic» titulada «El Xaradístic». Per a completar la vetllada hi haurá películes siguent tot amenitzat per la orquestra «Els Montgrins.»

Despedida.—Dies pasats despedirem a la familia Roig, que després d'una llarga estada a Torroella s'ha traslladat a Caldes de Montbuy.

Cal recordar que per sa bondat i belles condicions s'havien conquerit les generals simpaties de la població per lo qual fou sentidíssima la seva partida.

Desde **Emporiòn** ens complaguem en manifestar a D.ª Filomena Vila, Vda. de Roig, als seus i a sa xamosa filla Lluisa el sentiment amb que havem de notar el vuit que deixará en la nostra societat.

DE BAGUR

Dissabte a la nit nostre excel'lent amic el doctor En Bonaventura Carreras, metge oculista de Girona, va donar en aquesta població, la segona conferencia del cicle organitzat per el centre excursionista «Empordá, disertant devant de nombrosíssima concurrencia sobre el tema «Alcoholisme».

Amb gran erudició i copia de dades va matiçar el distingit conferenciant les seves elucubracions, posant de relleu la degradació que l'alcoholisme suposa, i els vergonyosos estigmes que deixa en rastre, inutilitzant tota vida per poderosa que aquesta sigui, i aparellant la desgracia de la victima i dels seus.

La valenta i grafica disertació del Dr. Carreras, va interessar fondament al auditori, que amb llargues i nodrides ovacions premiá el treball del intel'ligent conferenciant.

A l'endemá en obsequi i homenatge seu, se celebrá un dinar de germanor, cantant la Societat Choral «Els segadors», «Pátria Nova» i una cançó esculidísima d'En Raurich, mereixent també la seva labor entussiastes aplaudiments.

Amb motiu d'aquets actes, endressem al doctor Carreras una fervorosa felicitació i alhora que ens adherim al homenatge, felicitem al Centre «Empordá» per ses belles iniciatives i pels seus afanys de enlairar el nivell cultural de la seva vila, que tants encants ofereix en tots els aspectes.

Joaquim de Camps Arboix

ADVOCAT

CARRER DE LES BERNARDES, 2, 2on. — **GIRONA**

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRAT EL DÍA 18 DESEMBRE 1916

Blat	de 26 a 27 ptes.	quartera
Civada	de 11'00 a 12'00 «	«
Ordi	de 14 a 15 «	«
Faves	de 19'00 a 20'00 «	«
Esparcet	de 18'00 a 19 00 «	«
Favó	de 17'00 a 18'00 «	«
Besses	de 19'00 a 20 00 «	«
Mongetes	de 35 a 36 «	«
Mill	de 28'00 a 30'00 «	«
Blat de moro	de 21'00 a 22'00 «	«
Bestiar porquí	de 16'00 a 22'00	un
Oli	de 18' a 19'	« el mallal
Ous	de 2'30 a 2'35 «	dotzena.
Gallines	de 9 00 a 10'00 «	parell
Pollastres	de 4'00 a 6'00 «	«
Anecs	de 6'00 a 7'00 «	«
Cunills	de 3'00 a 5 00 «	«
Oques	de 5'00 a 7'00 «	una
Patates	de 4'50 a 5'00 «	quintá
Aufals	de 5'50 a 6 00 «	«
Carbó vegetal	de 13'00 a 15'00 «	cárrega
Tocinos grassos	de 17'00 a 00'00 «	arroba
Estelles	de 00'80 a 00'85 «	quintá

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres ; la cárrega (pes) a 120 kilos ; el quintá, a 40 kilos ; 1' arroba a 10 kilos; el mallal d'oli, a 11'200 kilos o 12'40 litres. El mallal de vi, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfon 362

Representant a Torroella : D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí

ATENEU MONTGRI

NIT DE NADAL DE 1916

XXII VETLLADA INTIMA, AMB LA COOPERACIÓ DEL ORFEÓ DEL ATENEU, LA SECCIÓ DRAMÁTICA, L' ORQUESTRA "MONTGRINS" I EL CINEMATÓGRAF

PROGRAMA

I. Sinfonía PRINCESA DEL DOLAR («Montgrins»)

II. Projecció d' una pel·lícula.

III. SOTA DEL OLM (Morera) (Orfeó).

IV. LA PORQUEIROLA (Morera) (Orfeó)

V. Projecció d' una pel·lícula.

VI. LA FILLA DEL MARXANT (Vives) (Secció de noies, nenes i nens).

VII. Representació, per la Secció Dramática, de la parodia del « Místic », original de D. J. Asmarats

El Xaradístic

REPARTIMENT: *Marimón*, Sr. Castells; *Quico*, Sr. Lloret; *Nau*, Sr. Plaja; *Senyor Bitre*, Sr. Capellá; *Romeu*, Sr. Rubau; *Pep dels pans*, Sr. Rosell; *Senyor Robastesa*, Sr. Verí (P.)

VIII. PATRIA NOVA (Grieg) (Secció d' homes)

IX. Finalitzará la vetllada amb la projecció d'una pel·lícula cómica

A LES 9 DE LA NIT

Preus:

ENTRADA I BUTACA . .	**75**	Cts.
ID. GENERAL . .	**40**	»
MITJA ENTRADA . . .	**20**	»

NOTA: Les butaques per a 'ls socis, al preu de 20 cts. estarán en poder del cobrador fins a les 6 de la vetlla, passada aquesta hora se posarán a pública venda.